

Els funcionaris, els mossos, la gent

«Si falla la societat, fallaran els funcionaris. Si la societat no falla, tampoc fallaran ells. És una regla que pot despertar dubtes i recels. Però és l'única regla segura»

Fins a un cert punt la inquietud per l'actitud dels funcionaris en la convocatòria i l'organització del referèndum del setembre és lògica. No només lògica, sinó també recomanable. Un dels episodis més grisos que no va quedar del tot explicat als llibres que van seguir la peripècia de la consulta del 9-N va ser precisament el dels funcionaris voluntaris que es van replegar després que el fiscal general de l'Estat en demanés la llista al departament d'Interior. Aquest percentatge no declarat va haver de ser substituït veloçment i també precàriament. Però llavors no se'n va saber res i només després alguns dels membres del govern s'hi han referit, sempre amb cautela i discreció.

Què pretén diferenciar el referèndum del setembre de la consulta del 9-N? Aquesta vegada serà el govern qui l'entomarà fins al final, qui en serà absolutament responsable. I no una ?societat civil? eufemística. Aquesta vegada hi haurà un cens del tot homologable. I aquesta vegada serà vinculant.

Com el 9-N el govern de Mariano Rajoy encara no n'ha apamat bé la importància. No n'aprenen. Ni convé que ho facin. Aquella vegada primerament es van creure que la consulta mai es concretaria i després que tot plegat quedaria com una costellada. La costellada encara és viva als tribunals. A mesura que s'acosti la data i a mesura també que el Parlament i el govern vagin fent-ne efectiva la probabilitat que les institucions de l'Estat encara veuen tan llunyana i improbable, els nervis s'alteraran. I la pressió judicial sobre els funcionaris es farà més i més agra.

Per això la inquietud per l'actitud funcionaris és lògica i recomanable. El govern els pretén blindar amb la llei de transitorietat jurídica. Debadés. Al final hauran de decantar-se per dues legitimitats. I rebran unes pressions colossals per part de l'Estat que se'n sent propietari exclusiu. La seva actitud serà clau en l'èxit del referèndum. En la culminació del procés sobiranista. En la constitució, si així ho determinen les majories, d'un Estat català.

Però la inquietud no pot derivar en desconfiança o en retrets absurds. Els funcionaris -i també els mossos d'esquadra- són servidors públics, però també són gent, societat, ciutadania catalana. No en són cap excepció. Majoritàriament pensen com la societat a la qual pertanyen. Hi ha tants funcionaris independentistes com catalans independentistes. Tants funcionaris demòcrates com catalans demòcrates. Tants funcionaris dignes com catalans dignes.

Si falla la societat, fallaran els funcionaris. Si la societat no falla, tampoc fallaran ells. És una regla que pot despertar dubtes i recels. Però és l'única regla segura. Qui confiï en la societat catalana ha de confiar també en ells. Qui no hi confiï, que ho deixi córrer. No cal que es preocupi de res.